

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی میان داده های علمی و دینی درباره سلامت پیامبر (ص) از بیماری صرع موثر در منشا وحی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های علم و دین، دوره 12، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

محمد سبحانی یامچی - استادیار گروه علوم قرآن و تفسیر دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، مراغه، ایران

فرزاد دهقانی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

وحید بی آذر - دانشجوی کارشناسی ارشد (علوم قرآن مجید) دانشکده علوم قرآنی مراغه

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ با انبیاء الهی مخالفت شده و مورد اتهام قرار می گرفتند ولی نوع تهمت ها شاید برای هر پیامبری خاص و با دیگری متفاوت بوده است. حضرت خاتم النبیین (ص) نیز از این قاعده مستثنی نبوده و همواره مورد اتهام قرار می گرفتند، این تهمت ها از سوی مستشرقان در راستای بیان مصدر آیات قرآن کریم ارائه شدند تا وحیانیت قرآن کریم را نفی کنند. به این جهت اتهام کفایت، ساحری، شاعری، بیماری صرع را تنها به پیامبر اسلام (ص) نسبت داده اند. لذا این پژوهش با بررسی نظریات از دو جهت داده های علمی و دینی و مقایسه آن ها به دنبال پاسخ به این سوالات است که آیا بین بیماری صرع و سخنان حکیمانه ارتباطی است؟ آیا حضرت محمد (ص) دارای سابقه بیماری بوده است؟ برای پاسخ به سوالات روش کتابخانه ای و استنادی و تجزیه و تحلیل به صورت تحلیل محتوایی کیفی (توصیفی- تحلیلی) با تکیه بر رویکرد تاریخی و علم روانشناسی به کار بسته شد. یافته های پژوهش حاکی از آن است که براساس شواهد تاریخی، علم روان شناسی، عقلی و نقلی، اعتراف برخی مستشرقان، شبهات مذکور بی اساس و در انگیزه شناسی مطالعات مستشرقان در دسته مغرضانه و تحت تاثیر جنگ های صلیبی که پس از شکست از مسلمانان به سمت جنگ فرهنگی و ایجاد شبهه رفتند، بیان شده است.

کلمات کلیدی:

وحیانیت قرآن، پیامبر اکرم (ص)، مستشرقان، صرع، سلامت پیامبر، سلامت روانی پیامبر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419802>

